

Formanden: Da der er afgivet et i Henhold til Forretningsordenens § 44 tilstrækkeligt Antal Stemmer for Sagens Foretagelse i dette Møde, vil den allerede nu kunne behandles.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 163; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 11).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Niels Petersen): Udvalget med Undtagelse af eet Medlem indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Under Forhandlingerne i Udvalget har Justitsministeren og Udenrigsministeren givet udførlige Oplysninger vedrørende de Forhold, der har motiveret det foreliggende Lovforslags Fremkomst. Under den dertil knyttede Forhandling i Udvalget udtalte Justitsministeren, at det er hans — ligesom det er Udvalgets — Opfattelse, at der i de Publikationer af skriftlig eller mundtlig Art, som skal kunne være strafbare efter Lovforslagets § 1, 2det Stykke, maa ligge en ophidsende Tendens; saglig Fremstilling af krigsførende Magters Handlinger og en rolig Bedømmelse deraf, selv om den er dadlende, maa selvfølgelig være tilladt. Idet jeg altsaa paa Udvalgsflertallets Vegne indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, skal jeg bemærke, at Udvalget har bragt i Erfaring, at Ministeren ikke vil kunne modtage Loven med den af det før nævnte Medlem af Udvalget foreslaaede Ændring, og jeg tilføjer, at et Flertal af Udvalget staar paa samme Standpunkt.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

N. Neergaard: De af den høje Regering i Udvalgets Møde givne Oplysninger har ikke kunnet ændre den Opfattelse, jeg har haft af Lovforslaget og af de Forhold, der dertil knytter sig, og jeg kan derfor ganske henholde mig til mine Udtalelser derom ved første Behandling. Med Hensyn til det af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) stillede Ændringsforslag vil jeg sige, at jeg i og for sig ikke vilde have noget imod dets Vedtagelse, men

det fremgaar jo af, hvad der er meddelt, at Ministeriet ikke vilde kunne modtage Lovforslaget med den foreslaaede Ændring, saaledes som det ogsaa er udtalt af den ærede Ordfører (Niels Petersen), og der har ikke vist sig nogen Mulighed for at enes om en anden Affattelse af Paragraffen. Det har derfor forekommet mig, at der ikke naaedes noget praktisk ved dette Ændringsforslag, hvorimod det, der kunde naas ved det, var at komme til en klarere Forstaaelse af, hvorledes Bestemmelsen i § 1, 2det Stykke, skulde forstaaes, og i saa Henseende mener jeg, at Udvalgsbehandlingen har gjort sin Nytte ved at fremkalde den Udtalelse fra den højtærede Justitsminister, som den ærede Ordfører nys refererede. Jeg tillægger denne Udtalelse en ikke ringe Vægt, og i Betragtning af, at denne Udtalelse er fremkommet, vil jeg mene, at man kan akkviescere ved Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Wulff: Da denne Sag var til første Behandling, var der to Punkter, hvortil jeg gjorde Bemærkninger, nemlig 1ste Stykke og 2det Stykke i § 1. Jeg ønskede den Ændring i 1ste Stykke, at Ordet „ubeføjet“ skulde falde bort, og denne Anskuelse har jeg ikke opgivet. Jeg er fremdeles af den Mening, at Lovforslaget her langt fra opfylder sin Hensigt, naar kun ubeføjede Sigtelser kan straffes, det vil sige, naar Pressen kun kan straffes for at gøre Statsmyndighederne Uret og ikke for at give Oplysninger, som er skadelige for Landet, selv om de er sande. Naar jeg har opgivet at stille noget Ændringsforslag paa dette Punkt, ligger det i de Indvendinger, der er fremkommet fra Ministerens Side under Udvalgsbehandlingen, og som jeg forstod saaledes, at Ministeren meget ønskede Loven i denne Form og endog frygtede for ikke at kunne faa Loven vedtaget, hvis Lovforslaget skulde gaa frem og tilbage mellem Tingene, hvis man vedtog den udvidede Form af § 1, der vilde ligge i, at man slettede Ordet „ubeføjet“. Jeg har ment at burde bøje mig for Ministeren paa dette Punkt og stiller derfor intet Ændringsforslag.

Derimod har jeg ikke følt mig beroliget af de Udtalelser fra Ministeren, der fremkom som Forklaring paa Bestemmelsen i 2det Stykke af § 1. Ministeren vilde mene, at kun Udtalelser i Pressen og i Taler, der indeholdt en bestemt Tendens, vil være at straffe efter Loven. Men jeg kan ikke se, at det ligger tilstrækkelig klart og bestemt i Ordlyden. Og det forekommer mig, at